

L'Estat emprenedor

A *Per què fracassen les nacions*, Acemoglu revisa la història i conclou que fracassen, si la seva qualitat institucional és baixa. Per la seva banda Mazzucato, al seu *Estat emprenedor*, ens descobreix que rere l'hegemonia EUA en TIC hi ha una inversió pública gegantina.

En definitiva, el fracàs va lligat als estats extractius, que en comptes d'afegir valor se l'apropien; i l'èxit a un estat entès com a eina d'acció col·lectiva al servei de la comunitat, fent tot allò i només allò que no és a l'abast individual.

Un tros de terra, sigui quin sigui, no augmenta la seva fertilitat perquè hi posem molta gent i moltes màquines a treballar; l'augmenta, si l'adobem i el reguem, i si per fer això fem sistemes de reg eficients. I com més fèrtil el fem, més en podrem treure.

Un sistema econòmic també és com un tros de terra i la seva fertilitat, que podem anomenar productivitat o eficiència, és una característica sistèmica, puix que ningú s'ho fa tot i tot sol, i una característica que millora en funció, principalment, de la qualitat institucional i el nivell de coneixement, tant als caps de la seva gent com incorporat en procediments, ginys i infraestructures.

Una eficiència que podem mesurar i que al capdavant determina tant els beneficis empresarials com els salaris:

$$r = R * (1 - W)$$

És a dir: que la taxa de beneficis i els salaris poden augmentar els dos alhora, si s'augmenta l'eficiència del sistema. Per això la tasca primordial d'un estat emprenedor és maximitzar l'eficiència. La qual cosa no va en contra de l'equitat; ans al contrari, una distribució equitativa és part consubstancial de l'eficiència sistèmica.

Si tolerem la corrupció, el frau fiscal o el dumping salarial, ningú no es preocuparà per l'eficiència del sistema i la nació fracassarà; per bé que hi hagi alguns espavilats que se'n surtin ni que sigui temporalment.

Dins la frontera de la pesseta, n'hi havia prou amb ser un xic més eficient que Espanya per reeixir; avui això no ens serveix ni ho hem de lamentar. Som al món com una nació europea més, però per reeixir ens calen les competències i els recursos d'un estat emprenedor. Perquè, o som tan eficients com els nostres competidors, o ens anirem convertint en un parc turístic i veient com els millors entre els nostres han de fugir ben lluny.